

ბას საბჭოთა რესერის ჩაითი დამოუკიდებლობის განმტკიცებისათვის და მის სადიდებლად!

დასაცუთ საქართველოში ჩაის პლატაცების ფართობი ხელა უდირს 34 ათასს ჰეკტარს (1931 წელში იყ 18.000 კ.); — წელს, გეგმის მიხედვით, ჩაის მოსავალი უნდა უდირდეს 12 მილიონ 300 ათას კილოგრამს (1931 წელს ერთ 1 მილიონ 200.000 კილ. და 1934 წელს — ესვის მილიონი კილოგრამი).

დამზადებული ჩაის ოდენობა წელს უნდა უდირდეს — სამ მილიონ 166 ათასს კილოგრამა (1934 წ. კი უდირდა მილიონ 960 ათას კილოგრამი).

დღეს დასაცუთ საქართველოში უკვე ასებობს 830 ჩაის კოლხიში, რომელიც 64 ათას გლეხურ ჯახას შეიცავს. — უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში ჩაის პლატაცების მოწყობაზე დაიხსრება 23 მილიონი მანგრი. — და ჩაი მიაქვს სხელმშიფლის, მიაქვს, უფრო სწორედ რომ ქსოვეთ, მოსკოვი.

როგორც ეხედავთ, დასაცუთ საქართველოს ოცდათობები ათასი ჰეკტარი ჩაით არის დაფრაული, და კინონის ძალით (ძალადობით) ამ მეურნეობაში ჩამდგრალია 64 ათასი ჯახა. — რა ლეპულობები ჩაის პლატაცებზე სახელმშიფლის მომზურებები გლეხები არ უკავა: ბოლშევეკი პარიზის მიერ ძალით დაქირვებული მუშაბანი, მონგებად ჰეცული? — ჩაის დამზურებისათვის უკანასკნელი ფასი ერთ კილოგრამი მშვენი ჩაიში იყ 70 კაპიკი. თუ რამდენად გამარტიველი იყ ასეთი ხელფარი, ამას გვიჩვენების ის ბრძნება, რომლითაც ეხლა ეს ფასი — 70 კაპ. — სამ მნერამდე აწული. დაწმუნებული ვართ: ეს სამი მანერიც იგივე 70 კაპ. მეტი არ იქნება, თუ მის რეალ ღრეულებას ვანგარაზებოთ. სამწუხარის, ხელთ არა გვაქვს ფასები ინდექსი, რომლის მიხედვით შეიძლებოდა სიზუსტით ამის დოტერცება.

ჩაის ამგარი პოლიტიკა შედეგია იმ ეკანმიური პოლიტიკა, რომელსაც დღი ხანის თავისი საკუთარი სახელი იქნა: — კოლონიალური პოლიტიკა! — რესერს სჭრდება ჩაის ამ სამეურნეო დარგში დამოუკიდებელი ცხოველებისათვის! და გაიცა ბრძნება: დასაცუთ საქართველოში მოწყობის ამის გულისათვის ჩაის პლატაცები! — ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდებისათვის და სასახელმშიფლის ასეთი ფართო ჩაით მეურნეობა საქართველოსათვის! მატრი ჩაის ერთ კოლხიში? მას სტრიქება პური და განა მატრიდების 5 მილიონი ფუტო ბრძნი. — ეკრანი გინ რამდენს სად შოუმას, ეს ცენტრილი არა. ეს ამავე თავისია თვალისებრი მეტად მნიშვნელოვანია. — საქართველოს ფრაია ცუდა და არა-მეურნეულ პირობებში, ეკონომიური ექსპლოატაციის საშუალებით ჩაის ამხადებინებენ, და პურს კი რუსთიდნ იძლევენ. ასე ხელოვნურად იქმნება და მტკიცდება საქართველოს ეკონომიური დამოუკიდებულება რესერსისაგან! ჩვენი შევანა განადეს რესერსის კოლონიალურ ბაზად და მის თვალისწილე ეკონომიურ ასებობას ძირს უთხრის რესული პოლიტიკა, რომლის ბრძნა და უგრიური მიმღებები ქართველი კომუნისტები ბრძნდებიან!

პოლიტიკურად დამოუკიდებული საქართველო მათ გადაქციებს ეკონომიური დამონების საგნაც: რესერსის სიძლიერებამდებრობისთვის, და ამას ეძახიან ისტონ ქართველი ხალის ბედნიერებასა და „სოციალიზმის“ შენებას!

ბ. სოცხო-კოლხოზითი

ეს „სოციალიზმიც“ დღი მერკებდასა და ცვალებადობას განიცილი. ჯერ იყ სამხედრო კომუნიზმი, მერკები, შემდეგ აბსოლუტური სოცხო-კოლხოზითი: აკრძალებული კომუნიზმი სიყვარულიდა და ყველას თავისი ნაშრომის სახელმშიფლის უკლებლივ უნდა ჩაბარებინა; მერმე გამოსახადები, რომ ყველა უნდა გამოიღირდეს და სხვა. — ყველამ იცის, რომ საბჭოთა კომუნიზმის მიერ მეურნეობის წარმოება ნებება გეგმის მიხედვით, — ამა და ამ კეცენის უნდა დასთებეს ამდენი, უნდა მოქმედი ამდენი, უნდა მოქმედი ამდენი, უნდა მოქმედი ამდენი, ჩაის გეგმის მიხედვით, უნდა მოქმედი ამდენი, და სხვა ასეთი ხელფარი, ამას გვიჩვენების ის ბრძნება, რომლითაც ეხლა ეს ფასი — 70 კაპ. — სამ მნერამდე აწული. დაწმუნებული ვართ: ეს სამი მანერიც იგივე 70 კაპ. მეტი არ იქნება, თუ მის რეალ ღრეულებას ვანგარაზებოთ. სამწუხარის, ხელთ არა გვაქვს ფასები ინდექსი, რომლის მიხედვით შეიძლებოდა სიზუსტით ამის დოტერცება.

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, მაგრამ ნება და არაული აუკანის მეურნეობისათვის გაყიდვა, მაგრამ ნება და არაული აუკანის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

„მოლიდებების დიდი საბარო რაჭიში, რომლის საფუძვლებზე უკავებ განვითარებულ წელს კარტონის მეურნეობისათვის გაყიდვა, ამას აღარაინ ჰეკტარობის: ეკონომიურად არმდენად მოზარდების შესახებ განხორციელებული იქნება: — სახელმშიფლის მისცემენ მას გეგმის მიხედვით, დაუბრუნებები მას სკესისა და ვალი, შეინახავნ მომვალი წლისათვის თესლს და სხ. და კან უწყის აქ, თუ რაღა დარჩება კოლხის თუ კურძო გლებს თავისათვის ან გასასიათად?

დ. სხვა და სხვა

ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში აღმოჩენილ იქნა და ნაწილობრივ ექსპლოატაციაში შევრდები ამაღინის საბაროები:

ବେଳିରୁ କାହାରେ ପାଇଲା ତାଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ କାହାରେ ପାଇଲା ତାଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ

ରୂପମୁଖ୍ୟବ୍ୟଲେବାଦ ଲା ଅଗ୍ରବିଳନବରୀଙ୍କ ରାତମ୍ଭୋବିଲ କେଣ୍ଠ
ମନ୍ଦିରାବ୍ୟବ୍ୟଲେବାଦ ସ୍ଵର୍ଗ ଲା ସ୍ଵର୍ଗ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚାଶି ଦାନିଶନ୍ତୁଳି
ଏହାବ୍ଦି: — ପାଲ୍ପରିନ୍ଦ୍ରିନ୍ଦ୍ରିଶି — ଅଦାଶିଦ୍ଧ ଥୁରାଦି; ଦେଖିଲିନ୍ଦ୍ରିଶି
— ମନୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵଲୋ; ମନ୍ଦିରପ୍ରଣିଷ୍ଠିଶି — ଗ୍ରୀକଦାର ମାୟା

შვილი; ბელგიაში — ირაკლი ოთხეზური.
მანჯუკოვში — ვლადიმერ კიქნაძე; სირიაში — ვიორგი
მხეიძე; სპარსეთში — მიხეილ ნიკოლაიშვილი.

დაწმუნებული რომ უარს არ მეტყვით, ამ მოკლე შე-
რილის დაბეჭდვასა გთხოვთ
გაზეთ „კლდე“-მ და გაზეთ „დამ. საქ“. -ომ გიორგი

ამ ორივე ჭერილში, არ ვაცი, შეგხებულად თუ უცა-
დინარობისა გამო, ორივე რედაქციამ მართალს გზას აუ-
ხვდა. — გიორგი მაჩაბელმა დიდი როლი ითამაშა საქარ-
თველს განთავისუფლების ისტორიაში და მისი სახელი-
სათვის საჭირო არ არის ან სხვისი დამცირება ან ისტორიის
დამასინჯება.

გაზეთ „კლდეს“ სიტყვით, გიორგი მაჩაბელმა შევქმნა
ს კომიტეტი, რომელიც ომის დროს ეკროპაში მოქმედებ-

და ეს მართალი არ არის. კომიტეტი ომაზდე არსებობდა
და მოქმედებდა უნივერსიტეტის განსვენებული პეტრე სურგუ-
ლაძის, თავჯდომარეობით. პეტრე სურგულაძე მას ხელ-
შძლვანელობდა მის ბოლომდე და კომიტეტს სხვა თავ-
ჯდომარე არა ჰყოლია. გიორგი მაჩაბელი კომიტეტის წე-
ვრად გახდა, ორდესაც მის უკვე გამოცხადებული იყო
ოუმცირებელი თავის დამასპინძლებელი.

და კოძიტეტი თავის გეგმებს ახორციელებდა.
გიორგის ორჯერ მოუხდა საქართველოში წასვლა. და-
ხლოვებით ორი წლის განმავლობაში ის კომიტეტის მუ-

„დაა. საქ . ახორით, კომიტეტის სულის ჩაძღველი გა-
ორგი იყო; გამოდის, რომ კომიტეტს, გორგის წევრად ჩა-
უერამდე, სული არა ჰქონია. ნამდვილად კი კომიტე-
ტმა საკმარისი აკტივობა გამოიჩინა ომამდეც და წინას-
ზარ გათვალისწინებული ჰქონდა თავისი მოქმედების გეგ-
ები ომიანობის დროისათვის. ომის გამოცხადების დღესვე
გი დიდის აქტივობით შეუდგა ამ გეგმების განხოციელე-
ას. — იმავე გაზეთის სიტყვით, გორგიმ ომის წინ დაი-

ერა ჯგური. ნამდგილად კი მან თავის მეუღლე ქ. ნორინა,

მარია კარმი, მხოლოდ ომის დროს გაიცნო და ცხადია,
ომამრე კერ შეიტყოფია.

მეორე საკუთრივია: რატომ „ორნატში“ გამოაქვეყნებენ შენი წერილი, თუ მართლა სოციალდემოკრატად მიგაჩნია კიდევ შენი თვით. ერთი მიბრძანეთ: სად შეიძლებოდა იმგვარი წერილის გამოქვეყნება. ხომ „ბრძოლის ხმას“ და „დამოუკიდებელ საქართველოს“ არ დაგვისახელებთ? — „სოც. აზრი“ ამნაირ საქმეებისათვის არაა მოვლინებული. სხვა ქართული პერიოდული გამოცემები კი ცველა თქვენი მოწინააღმდეგება. მაშასადამე, იმის თქმა, რატომ „მოწინააღმდეგები ორგანო“ აირჩიეთ, იმას ნიშნავს, რომ ფაქტოურად ჩემი წერილი არ უნდა გამოქვეყნებულიყო. იმედია მომავალში დამისახელებთ ქართულ ორგანოს, სადაც იმგვარი წერილების ბეჭდება თქვენთვის უფრო მისაღებია. ეს ყველა ფაქტიური მხარე ამ საქმის. უფრო საინტერესოა აქ მისი პრინციპიაღური მხარე. სახელდობრ: რამდენად დასაშვებია სოციალდემოკრატისათვის მოწინააღმდეგები ბანაკის ორგანოში წერა. ამ საგანზე დავა ძევლის ძევლია, ამიტომ მკითხველის ყურადღებას ამ ძევლზე არ შევაჩერებ. ვიტყვი გადაჭრით — ამ საკითხში, შეიძლება, ახლა მე ბევრ ქართველ სოც.დმ.-ისაგან რომელ-საც მე ვაფასებ და პატივს გაცემ; გავირჩევი. განვმარტოთ. ჩვენ აქ, ემიგრაციაში, სულ სხვა, არსებითად შეცვლილ ძველმარქეობაში ვიმყოფებით, ვიდრე ამ სამითხი ათეული წლის წინად, საქართველოში, სადაც პარტიული ბრძოლა იყო განაღებული, და რითაც თვით ჩვენი ქართული ცხოვრების მრავალმხრივობა გამოიხატებოდა. ამიტომ სრულიად შემთხვევითი არ არის, რომ ჩვენ ქართველები ჩვენს თავს ეროვნულ ემიგრაციას ვუშოდებთ. ამ გარემოებით დიამეტრალურად განვსხვავდებით რუსის და სხვათა ემიგრაციიდან, ვინაიდან ისინი მხოლოდ პარტიულ-პოლიტიკურ ემიგრაციას წარმოადგენენ. ქართული ემიგრაცია მთლიანია. მისი დაყოფა სხვა და სხვა ნაწილებად არ შეიძლება. ყოველი ქართველი, განურჩევლად ისის წარსული პარტიული მიმართული ბისა თო თქართველი შესუსტდეს მაინც ქართულ ემიგრაციაში შექმნილი აუტანელი ატმოსფერია. ჩემს ასეთ მოწინეობას ვართ მრავალი ხებს, რომ ჩვენ უფრო მეტი თავია ქართველობის უნითა გვაუვეთ, ვიდრე სხვები, ვინაორან, ტოლია და ქართველობის უდიდეს პარტიის, უფრო მეტი მოეთხოვება. გარდა ამისა, მართალია თუ არა „ბრძოლის ხმა“, რომ მე არაფერად დაბატურე ჩვენი პარტიის წინააღმდეგ მოტანილ იერიშებზე? „ბრძოლის ხმის“ უბედურება სწორედ იმაშია, რომ ეს არ არის მართალი. სხვამ შეიძლება არა, მაგრამ „ბრძ. ხმის“. რედაქციამ ხომ ძალიან კარგად იცის, ვინაიდან მათ ხელში გაიარა, მე რომ ამ საგანს 70 გვერდიანი ნარკვევი უუძლებენი, ამ სათაურით: „საქართველოს სოციალდემოკრატია და ეროვნული სკითხი“. მე იქ, ჩემი მცირე ძალის და მიხედვით, დადებითად, პოზიტიურად გავეცი პასუხი ყველა იმ სერიოზულ ბრალდებათ, რომელნიც წამოყენებული არიან დღეს საქ. სოც.დმ.-ის წინააღმდეგ და მათ სინამდვილე, ფაქტები ჩვენი პარტიის წარსულიდან, დაგუპირდაპირე. მე შევეხე საგანს ისე, როგორც ჩემა ჰქუა, გონება და მიზანშეწონილება მიერნახებულ. ყოველი არი ლანდლა — გინება განზე დავსტოვე, ვინაიდან იმ პრინციპით გხელმძღვანელობდი, რომ რამდენსაც მეცს შესტობავ წუმპეში, იმდენათ უფრო დაისვრები. მეც ე ერია ამ ნაწერს დღის სინათლე? გადის თითქმის ერთი წელიწადი და, მიუხედავთ იმისა, რომ თითქოს საერთოდ მოიწონეს, როგორც მარწმუნებენ, ამ ნარკვევის ბედი დღესაც ვერ გამიგია. ამის შემდეგ, ნეტავ როგორ გიბრუნდებათ კალმის წვერი და საკუთრივ ემიგრაციას წერეთ მიბრუნებთ? საკითხავი კა, რატომ არ ეღირსა დღის სინათლე ამ ჩემს ნაწერს? აღბად იმიტომ რომ პატივცუმულ ბატონ დიმიტრი კიაბრიშვილისა არ იყოს: მათ მხოლოდ თავიანთი საქმე და სიტყვა მოსწონთ. სხვის მიერ გაქოთ ბული მათთვის მისაღები არ არის.

უკუცულის ენათველია თანდილობადა წაიკითხა ჩერების, გვითხულობზ შემდეგს: „მტერმა ვერ წაშალა ჩვენი მოლიანობა, ჩვენი ეროვნული ერთობა“ და ცოტა ქვემოდ: „26 მაისი ბუდობს თვითვეული ქართველის გულში; ის მას უგალობს, ის მას ეთავისება“. ნოე ჟორგანია ამ წერილს ასე ათავებს: „საერთაშორისო ურთიერთობა ცვალებადია. დღეს ერთი მოვა, ხვალ მეორე. ამ ისტორიულ ცვართთა სრბოლაში, ამ არეულ დარეულ ხანაში, ქართველი ერის პატარა ნავი გასცურავს სამშვიდობოსაკენ ხოლოდ ერთი საშუალებით: მისი მოლიანობით, მისი ორალის შენხვით, მისი 26 მაისით“ მეორე წერილში: „პარიზის ქართული კოლონია“, დამსწრე, პარიზის კოლონიას ასე ახასიათებს: „მარტი ის ფაქტი, რომ ის აერებდა და აკავშირებდა ყველა ქართველ ემიგრანტს გაურჩევდა რწმენისა და ზეხდულებისა — უდიდესი დასახურება იყო“-ო. ოქვენს პირს შაქარი და შაქარლიმა! საა ჭრავისა! როგორც ვხედავთ „ბრძოლის ხმასაც“ ესძლება, როცა ის დაინჯებულად მსჯელობს, საღიზების წარმოთქმა. მაგრამ, როცა ის პოლემიკის სტაზი გადადის და, მით უმეტეს, გრძეშა ურატაძეს ხდე-

၁၃၅